

MOJA MAMI JE TUMAČ STARA

Dekle energični in sproščeno pride na oder, z nahrbtnikom čez ramo in telefonom v roki.. Nahrbtnik odvrže na tla, skoči na zofo in se udobno namesti. Nekaj časa brska po telefonu, naredi selfie, nato se obrne proti občinstvu.

D: *(nagovori občinstvo)*: Js mam tut en problem, pa ne morm prosit prjatlice, nej mi pomaga, nobena moja dobra frendica nima podobnga problema. Tko je: Moja mat me je mela ful stara, k si je pač cel lajf, mislm v mladosti pa to želela otrok, pa ji ni noben tip ustrezal. In pol se je kr enkrat našla z enim bivšim, neki sta se crklala in mu sploh ni povedala, k je zanosila, on je bil poročen, itaq, splava pa ni šla delat, k si je želela otroka, logično. Takrt je bla stara 43 let! Mislm, kdo bi si mislu, da tok stari ljudje sploh še sexajo! No in po 9 mescih evo mene, u bistvu še malo prej, k sm kr vn hotla. Ful je bil šok za vse. Jasno, da me ma ful rada, pa na porodu se je namatrala, to je čist že legendarna zgodba. Babi je v domu, ful dementna, itaq, k je tut ona mela mat bl pozn. No, js sm zdej 16 in sej je vse ql pa to, sam moja mat jih ma 59! Stari, ne morš verjet. Nč ne rečem, za svoja leta ubistvu dobr zgleda, postava pa vse to.

Na oder pride Dekletova prijateljica (G), se ji pridruži na zofi, skupaj brskata po telefonih, si kažeta slike in naredita še en selfi. Nato vstopi mama in se v času zadnjih Dekletovih stavkov pomudi pri mizi.

D *(nadaljuje, nagovarja očinstvo)* Službo ma OK, ni problem z dnarjem, lepo skrbi zame, vse mam, pa na masaže hod in k frizerju in ni problem v tem, sam njeni pogledi so mal zastareli pa ful me preveč paz. Vse to me pa ni tolk motl, k sm se vsake tolk mal zlagala, nč velkega, sam da sm mela mal več svobode. Zadnč sm pa dol padla. Zarad ene čist druge stvari...

M *(veselo)*: Ojla, punc!

G: Živjo.

D: Živjo, Mami.

M: A je bla v redu pašta? Sta pojedle? Sta si dale kej parmezančka gor?

G: Super. Pr ns mami nikol ne zna tko pašte skuhat k vi.

D: Ja, super. Parmezan sva dale gor, v bistvu vsega... zdej ga pa ni več, bo treba novga.

© Mateja Perpar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

matejaperpar@hotmail.com, 051-259-038

M: (*se smeje*) Ni problema, njam njam.

D: A boš ti tut? Mal sva ti pustle.

M: Ne, js sm že. Takoj ko sem skuhala. Sm mela zdravnico zdej.

G: A ste v redu?

M: Ja, hvala, dobro.

G: Moja mami je bla tud prejšnji tedn in so ji rekl, da ma miom.

M: Kaj? Aja, ti misliš, da sem bila pr ginekologinji. Ne, ne...

D: Kaj pa je, mami, a si okej?

M: Ja, vse je okej... no, ja, nič tragičnega... Sluh sem šla dat pregledat.

D: A?

M: Ja, že nekej časa mam težave. To je dedno, veš. Tut moja teta, prateta Hermina, tista prijazna, k i sva jo v domu obiskovali, ona je začela postajat gluha pr mojih letih.

D: Ti si kao gluha? Mogoče morš pa sam ušesa spucat.

M: Sem jih dala sčistit. Pa ni bil v tem problem. Ja, kaj hočmo, tako je.

D: In zdej?

M: (*se nasmehne*) Ja, zdej bom pa spet slišala kot netopir.

D: Kako to misliš?

M: Ja, aparatek bom dobila, to se zdej dobijo že čist mejhni... in potem ti gorje, k bom vse slišala, tut kar se gor v sobi sred noči po telefonu pogovarjaš... Šibam še na en sestank. Čau čau...

OBE DEKLETI: Čau! Adijo!

Mama odide z odra.

D: (*nadaljuje, nagovarja občinstvo*) Omako za pašto mi je pustla in sva z eno sošolko skuhale špagete in mal jedle pa to, ko je pršla domov in je bla pr dohtarju in bo mela zdej slušni aparat! FAK! Mislm, men je blo tko bad pred

© Mateja Perpar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

matejaperpar@hotmail.com, 051-259-038

sošolko. Misl, to majo uni reveži v domu, k so na vozičkih in je itak vseen, kaj jim rečeš, k če že slišjo, si pa nč ne zapomnjo. Šit! Pa kako je to možn, sej še ni tolk *stara*. Misl, pol sm začela premišlevat, ane. Moja mat je ubistvu ful stara. Za mat, misl, čist lahko bi bla tut moja babi. No in k bom js končala fax, jih bo mela lajk skor 70. In js itaq najbrž ne bom dobla službe. Kako bova sploh furale? In se tolk žene u službi, kaj če se ji kej zgodi? Kaj če bo morala kr zgodej u pokoj, k bo čiz gluha? Js sm edinka, fotra nimam, jasno, misl, un model, k je moj oče, ma otroke, ampak mami mi je povedala, da pač ne morm kr it k njemu in mu nardit infarkta. Men je blo mal hudo, samo mi je jasno, da ne morm eni čist iks familji razsut lajfa, bogve kakšne posledice bi mel vse skupi. Babi itaq nč ne ve. Misl, nč več ne ve. Čiz sama bom, stari. V bistvu si želim, da bi mela brata al pa sestro, al pa tut polbrata l pa polsestro, sam nč ne morm narest. Pojma nima, kako naj živim naprej in kako naj se organiziram...

*** PRVO LOČILO MED GLASBO ***

Mama in dekle prideta na oder, nosita pribor za čaj, nato sedeta, pijeta čaj in klepetata.

M: A boš še mal čaja? Dej šalčko.

Kratek premor.

D: In, kdaj dobiš pol ta aparat?

M: Konec naslednjega mesca.

D: A pol boš šla na govorilne še brez?

M: *(po kratkem premou s humorjem)* A je kaj, kar moram preslišat?

D: Itak, da ne.

Premor.

M: Naja, piki, a te mot?

D: Mah, ne. Kaj bi me motl, če ga rabiš, ga rabiš.

M: Hm. Mal drugač sem mislila. A te mot, ker sem... v bistvu.. stara?

D: Js te sam táko poznam, mami.

M: (*se nasmehne*) Ja. Pejd sm. Veš, tega ti nikol nism povedala, jaz sem zelo velik premišljevala, ko sem zanosila.

D: Ma, ja, dej, to si mi že stokrat povedala... sej...

M: Ne, čakaj... babi je bla ful proti, veš.

D: (*začudeno*) A res? Tega mi pa nisi nikol rekla. Zakaj? Sej to je bla tvoja stvar.

M: Otrok ni nikoli stvar samo enega.

D: Hja, to je res.

M: In jaz sem bla že v letih, ne. Kar tvegano. Andrej ni nič vedu.

D: A... oči?

M: Ja. On je imel hude zakonske težave takrat, sva se srečala... vedno sva si bla všeč v srednji šoli, ampak nikol nič ni blo.

D: Aja?

M: Pa sva šla na pijačo. Klepetala... je reku, kako to, da sm tko fajn, pa kr sama... (*vzdihne*) Kakor koli, še sama ne vem... tako sem rabla mal crkljanja. Sej si že dost velika, da to razumeš. In... ko sva se znašla v postelji, se mu je najbrž zdelo samoumevno, da sm zaščiten. Nič ni vprašal. Jaz sem pa bila pa tut tiho. Sem si mislila – kar bo pa bo. Globoko v seb sem pa upala, da bo.

D: In je blo.

M: (*srečno*) Ja. Najlepši dogodek v mojem življenju. Sem se pa ves čas zavedala, kolk let imam. In preračunavala, kolk bom stara, ko boš šla v prvi razred, pa v prvi letnik, pa na faks. Načrtno sem se trudla, da sem čim bolj zdravo živela. (*s humorjem, nagajivo*) In ne bo me še tko kmal konc. Tega aparata, veš, se še opazl ne bo. (*premor, z nasmehom*) Do svojga 50 se me že ne boš tko lahko znebila.

D: (*se nasmehne*) Js, veš, sm res ful o tem razmišljala... Kolk si stara, ane. Ta aparat je pač zato, k slabo slišiš. Sej večina mojih sošolk ma pa kontaktne leče, lej, pa smo še ful mlade... Hmm, babi jim ma zdej 94, uf...

© Mateja Perpar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

matejaperpar@hotmail.com, 051-259-038

M. No, saj ti pravim... (*se smejeta*)

Prizor zamrzne.

***** DRUGO LOČILO MED GLASBO *****

M: A boš še mal čaja? Dej šalčko.

Kratek premor.

D: Mami, a... ta človek, k je moj... oči... kolk ma on točno otrok?

M: (*po kratkem premoru*) Kaj se ti plete po glavi, piki?

D: Mah, nč... sam... če se teb kej zgodi, bom js čist sama.

M: (*razmišlja, pokima*) Okej. Sej jaz tudi zadnje čase o tem precej razmišljam... (*nagajivo*) čeprav še nism tko čist brez moči.

D: Itak, da ne.

M: No, Andrej, tvoj oče, ima tri otroke. Dve puncici in fanta.

D: Kolk so pa stari?

M: Ena punca je deset let starejša od tebe, ta druga sedem, fant pa eno in pol.

D: A majo imena?

M: (*se nasmehne*) Seveda jih imajo. Nina, Lara in Blaž.

D: Pol mam v bistvu dve sestri in brata.

M: Ja.

D: (*malce žalostno*) Sam jih nikol ne bom spoznala.

M: Hmm... Ni čist tko.

D: Ne?

M: Ne. Andrej je ... pred tremi tedni prišel delat v naše podjetje.

D: A res? In zdej?

© Mateja Perpar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

matejaperpar@hotmail.com, 051-259-038

M: Ja, zdej... hm... Sva šla na kavo... Veš, takrat, ko sem zanosila s tabo... tega ti nisem razlagala... On je imel zakonske težave... jaz sem bila osamljena... pa sva se našla...

D: *(jo prekine, ji je malo nerodno)* Ma ja, sej razumem.

M: Hvala... No, in zdaj je prišel k nam, me je čist presenetu, prejšnji teden sva se dobila... na eni pjački....

D: *(jo prekine, se heca)* Ojej, dojenček bo.

M: *(se smeje)* No, no. Dojenčka ne bo. Ampak... mi je povedal, da se je pred štirimi leti ločil.

D: Aha. Ti pa sploh nisis nč vedla...

M: Ne... In tko... sem mu povedala za... naju.

D: Oh, a res?!

M: Ja. Kar tvegala sem. In je bil tako zelo, zelo vesel, da je še mene čisto presenetil.

D: O, hudo!

M: Tako da... če nimaš nič proti, bi mogoče kdaj prišel na kosilo... Je tut že dedi. Nina ima dve leti starega sinčka... Timija.

D: *(navdušeno)* Pol sem v bistvu teta! Teta Naja!

M: Tebi to res tolk pomeni?

D: Joj, mami, mene je blo tko strah! Da bom čist sama! Še unmu psihiatru sm pisala! Tebe pa nism hotla obremenjevat s tem. Ooo, to je krasno! Teta Naja! To je tak konc kt v pravlci!

Zatemnitev.